

“పూరాత్నిహిర్వోర” - “లోకీ కేత్తాడు ఓఱాయేణం”

(ఫాల్గుణ శుద్ధ దశమీ)

252

(22.03.2021 మంగళవారము)

॥శింసమావేజ్ఞాతేశాయ్॥

గురుధాత్మనమ్

ఆనాన్నమాన్నకరం ప్రసన్నం జ్ఞానస్వరూపం నిజభావయుక్తమ్ ।
యోగీస్తమిడ్యం భవరోగైద్యం శ్రీమద్బురుం నిత్యమహం నమామి ॥

శ్రీనివాసధాత్మనమ్

కృష్ణపతిం కృష్ణగురుం కృష్ణమిత్రమభీష్టదమ్ ।
కృష్ణత్వకం కృష్ణపుఖం శ్రీనివాసం భజేత్తనిశమ్ ॥

లక్ష్మీధాత్మనమ్

విజ్ఞానవృద్ధిం హృదయే కురు శ్రీః సాభాగ్యవృద్ధిం కురు మే గృహే శ్రీః ।
దయాసువృద్ధిం కురుతాం మయి శ్రీః సువర్ణవృద్ధిం కురు మే గృహే శ్రీః ॥

అత్త సంకల్పః

శ్రీమదాదివరాహాక్షేత్రే విరాజమానస్య, దేవదేవాత్మకస్య, జగద్రక్షణార్థమవతీర్ణస్య,
శ్రీమదభిలాండకోటిబ్రహ్మండనాయకస్య, శ్రీవేజ్యాటేశ్వరస్వామినః అనుగ్రహప్రసాదేవ
సర్వోషం భక్తజనానాం ఆధివ్యాధినివృత్తిద్వారా ఆయురారోగ్యశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషూచికా
క్రిమిజనిత సమస్తదుష్టభావనివారణార్థం, సర్వారిష్టనివృత్తిద్వారా సకలశ్రేయోత్తాభివృద్ధ్యర్థం,
రాజద్వారే రాజముఖే సర్వదా దిగ్యజయసిద్ధ్యర్థం, అస్క్రిన్ దేశే శిష్టుమేవ వాపీకూప-
తటాకాదిపరిపూరకసువృష్టిప్రాప్తిద్వారా సర్వసస్యభివృద్ధ్యర్థం, గోధనాభివృద్ధ్యర్థం, సమస్త-
పాపక్షయార్థం చ శ్రీమన్మహాభారతాంతర్రతే విరాటపర్వతాం యథాశక్తి అష్టపుణ్యశతమాధ్యయ-
స్తరతల్లోకపారాయణం శ్రీలశ్యానీదేవతాస్త్రోతపారాయణం చ ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహేణ

శైక్షణిధాత్మనమ్ - రుక్మిణీకేతిసంయుక్తం పీతామృతసుశోభితమ్ ।
అవాప్తతులసీగంగం కృష్ణం వన్నే జగద్గురుమ్ ॥

దేవిధాత్మనమ్ - యా దేవి సర్వభూతేము విష్ణుమాయేతి శబ్దితా ।
నమస్తస్యై నమస్తస్యై నమస్తస్యై నమో నమః ॥

వాత్సధాత్మనమ్ - వేదవ్యాసం స్వాత్మరూపం సత్యసంఘం పరాయణమ్ ।
శాస్త్రం జితేష్టియక్రోధం సశిష్యం ప్రణమామ్యహమ్ ॥

శ్రీయైన్మహిభారీతేష్

॥ విరాటపర్వతై అష్టపదశ్శాస్త్రమోఽ ధ్యాయః ॥

ఉషితాః స్నేహి వనే వాసం ప్రతికర్మ చికీర్షః ।
 కోపం నార్థాని నః కర్తుం సదా సమరదుర్జుయ ॥
 అహం తు ప్రహృతే పూర్వం ప్రహరిష్యామి తేఱ నఘు ।
 ఇతి మే వర్తతే బుద్ధిస్తంభవాన్ కర్తుమర్హతి ॥
 తతోఽస్తై ప్రాహాణోద్రోణః శరానధికవింశతిమ్ ।
 అప్రాప్తాంశైవ తాన్ పార్థశ్చిచ్ఛేద కృతహస్తవత్ ॥
 తతః శరసహాస్రేణ రథం పార్థస్య వీర్యవాన్ ।
 అవాకిరత్తతో ద్రోణః శిష్ముమప్తం విదర్శయన్ ॥
 హయాంశ్చ రజతప్రభావ్ కజ్జుపత్తైః శిలాశిత్తైః ।
 అవాకిరదమేయాత్మా పార్థం సజ్గోపయన్నివ ॥
 ఏవం ప్రవవృత్తే యుద్ధం భారద్వాజకిరీటినోః ।
 సమం విముఖ్యతో సజ్యే విశిభాస్తిపతేజసః ॥
 తావుభో భ్యాతకర్మణావుభో వాయుసమౌ జవే ।
 ఉభో దివ్యాప్తవిదుషావుభావుతుతుమతేజసౌ ॥
 క్షీపన్తో శరజాలాని మోహయామాసతుర్మాపాన్ ।
 వ్యస్మయన్త తతో యోధా యే తత్రాసన్ సమాగతాః ॥
 శరాన్ విసృజతోస్తూర్మాం సాధు సాధ్యత్యపూజయన్ ।
 ద్రోణం హి సమరే కోఽన్యో యోద్ధుమర్హతి ఫాల్గునాత్ ॥
 రాద్రః క్షత్రియధర్మైయం గురుణా యదయుధ్యత ।
 ఇత్యబ్రహ్మవజ్ఞనాస్తుత సజ్గామశిరసి స్థితాః ॥
 వీరో తావభిసంరబ్ధో సన్నికృష్టో మహోభుజో ।
 భాదయేతాం శరప్రాత్మైరన్యోన్యమపరాజితో ॥
 విస్మార్య సుమహాచ్ఛాపం హేమపృష్ఠం దురాసదమ్ ।

భారద్వాజోఽథ సజ్జుస్తుద్ధః ఫాల్గునం ప్రత్యవిధ్యత ॥
 స సాయకమయైర్జలైరర్జునస్య రథం ప్రతి ।
 భానుమద్భిః శిలాధౌతైర్భానోరాచ్ఛాదయత్రభామ్ ॥

అథశ్రీఅశ్వనీదేవతాస్తోత్రమ్

ప్రపూర్వగౌ పూర్వజో చిత్రభానూ
 గిరా వాత్తు శంసామి తపసా హ్యనంతో ।
 దివ్య సుపర్ణో విరజో విమానో
 అధిక్షపన్తో భువనాని విశ్వా ॥

 హిరణ్యాయో శక్తనీ సాంపరాయో
 నాసత్యదస్తో సునసా వై జయన్తో ।
 శుక్లం వయన్తో తరసా సువేషో
 అధివ్యయన్తావసితం వివస్యతః ॥

 గ్రస్తాం సుపర్ణస్య బలేన వర్తికాం
 అముజ్ఞతామశ్యనో సాభగాయ ।
 తావత్సుపృత్తాపనమస్త మాయయూ
 వసత్తమూ గా అరుణా ఉదాహరాన్ ॥

 షష్ఠిశ్చ గావప్రిశతాశ్చ ధేనవః
 ఏకం వత్సం సువతే తం దుహస్తి ।
 నానా గోప్యా విహితా ఏకదోహనా
 తావశ్యనో దుహతో ఘర్ముముక్ష్యమ్ ॥

 ఏకాం నాభిం సప్త శతా అరాః శ్రేతాః
 ప్రధిష్టవ్యా వింశతిరర్పితా అరాః ।

అనేమి చక్రం పరివర్తతేఁజరం
 మాయాఉ శ్యానో సమనక్కి చర్షణీ ॥

 ఏకం చక్రం వర్తతే ద్వాదశారం
 పణ్ణాభిమేకాక్షం బుతస్య ధారణామ్ ।
 యస్మిన్ దేవా అధి విశ్వే విషక్తః
 తావశ్యానో ముఖ్యతం మా విషీదతమ్ ॥

 అశ్వానావిష్టమవ్యతం వృత్తభూయో
 తిరోధత్తామశ్యానో దాసపత్ని ।
 హిత్వా గిరిమశ్యానో గా ముదా చరన్తో
 తద్వాప్రమహ్ని ప్రస్తుతో బలస్య ॥

 యువాం దిశో జనయథో దశాగే
 సమానం మూర్ఖ్య రథయానం వియన్తి ।
 తాసాం యాతం బుషయోఉ నుప్రయాన్తి
 దేవా మనుష్యః క్షితిమాచరన్తి ॥

 యువాం వర్ణాన్ వికురుథో విశ్వరూపాన్
 తేఁ ధిక్షియన్తే భువనాని విశ్వా ।
 తే భానవోఉ పి అనుస్పతాశ్చర్ణి
 దేవా మనుష్యః క్షితిమాచరన్తి ॥

 తో నాసత్యో అశ్వానో వాం మహేఉ హాం
 ప్రజం చ యాం చిభుధః పుష్టరస్య ।
 తో నాసత్యో అమృతో బుతాప్యాధం
 బుతే దేవాః తత్త్వపదే న సూతే ॥

 ముఖేన గర్భం లభేతాం యువానో
 గతాసురేతత్ ప్రపదేన సూతే ।

సద్యో జాతో మాతరమత్తి గర్జః
 తావశ్యనౌ ముఖ్యాధో జీవనే గాః ॥

 స్తోతుం న శక్రేమి గుణైర్భవన్తా
 చక్షుర్విహినః పథి సమ్పుమోహః ।
 దుర్గైతుహమస్మిన్ పతితోతుస్మి కూపే
 యువాం శరణ్యో శరణాం ప్రపద్యే ॥

 ॥ ఇతి శ్రీమన్మహాభారతే ఆదిపర్వతాశ్రీతిశ్యానిదేవతాస్తోత్రం సమూర్ఖమ్ ॥

గోవిందనైతుసంకీర్తనై

అంత నవగ్రహాప్రార్థనా

ఆదిత్యాయ చ సోమాయ మంగళాయ బుధాయ చ ।
గురుపుత్రశనిభృష్ట రాహవే కేతవే నమః ॥

అంత త్వమాప్రార్థనా

యదక్షరపద్భృష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ ।
తప్స్యం జ్ఞమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోత్సుతే ॥

అంత లోకక్షేమాప్రార్థనా

స్వప్తి ప్రజాభృః పరిపాలయన్తాం న్యాయేన మర్మేణ మహిం మహిశః ।
గోబ్రాహృణేభృః పుభమస్తు నిత్యం లోకస్ఫుమస్తాస్ఫుఫినో భవస్తు ॥

అంత భగవత్సమర్పణమ్

కాయేన వాచా మనేంద్రియైర్య బుద్ధ్యాత్తునా వా ప్రకృతేస్యుభావాత్ ।
కరోమి యద్యత్సకలం పరమై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

అంత మంగళమ్

శ్రీయః కాన్తాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేత్రథినామ్ ।
శ్రీవేష్టుటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥